

विश्रंभः विश्वा सो न गंतव्यो न कर्तव्यः पांडवैर्भेदितास्ते कदाचिद्युष्मांस्तत्पुरतो निन्युश्चेदनिष्टं स्यादिति भावः ॥ ६ ॥ तदेवाह तेत्विति ॥ ७ ॥ ८ ॥ तेजोग्निरेव ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ अशक्यत्वमेवाह उ
धृतराष्ट्र उवाच मृगया शोभना तात गवां हि समवेक्षणं ॥ विश्रंभस्तु न गंतव्यो बलवानामिति स्मरे ॥ ६ ॥ ते तु तत्र न रव्याघ्राः समीप इति नः श्रुतं ॥ अतो नाभ्य
नुजानामि गमनं तत्र वः स्वयं ॥ ७ ॥ छद्मना निर्जितास्ते तु कर्षिताश्च महवने ॥ तपो नित्याश्च राधेय समर्थाश्च महारथाः ॥ ८ ॥ धर्मराजो न संक्रुद्धो द्भीमसेन
स्त्वमर्षणः ॥ यज्ञसेनस्य दुहिता ते जएव तु केवलं ॥ ९ ॥ यूयं चाप्यपराध्ये युर्दर्पमोहसमन्विताः ॥ ततो विनिर्दहेयस्ते तपसा हि समन्विताः ॥ १० ॥ अथ वा सायु
धावीरामन्युनाभिपरिप्लुताः ॥ सहिता बद्धनिस्त्रिंशादहेयुः शस्त्रतेजसा ॥ ११ ॥ अथ यूयं बहुत्वात्तानभियातकथंचन ॥ अनार्यं परमंतत्स्यादशक्यं तच्च वैमतं ॥
॥ १२ ॥ उषितो हि महाबाहु रिंद्रलोके धनं जयः ॥ दिव्या न्यस्त्राण्यवाप्याथ ततः प्रत्यागतो वनं ॥ १३ ॥ अकृतास्त्रेण पृथिवी जिता बीभत्सुना पुरा ॥ किंपुनः सकृता
स्त्रो घ्नन् हन्याद्दोमहारथः ॥ १४ ॥ अथ वामद्वचः श्रुत्वा तत्र यत्ता भविष्यथ ॥ उद्विग्न वा सो विश्रंभा दुःखं तत्र भविष्यति ॥ १५ ॥ अथ वा सैनिकाः केचिदपकुर्युर्युधि
ष्ठिरं ॥ तदबुद्धि कृतं कर्म दोषमुत्पादयेच्च वः ॥ १६ ॥ तस्माद्गच्छंतु पुरुषाः स्मरणायासकारिणः ॥ न स्वयंतत्र गमनं रोचयेत व भारत ॥ १७ ॥ शकुनिरुवाच
धर्मज्ञः पांडवो ज्येष्ठः प्रतिज्ञातं च संसदि ॥ तेन द्वादश वर्षाणि वस्तव्यानीति भारत ॥ १८ ॥ अनुवृत्ताश्च ते सर्वे पांडवा धर्मचारिणः ॥ युधिष्ठिरस्तु कौंतेयो न नः
कोपं करिष्यति ॥ १९ ॥ मृगयां चैव नो गंतुमिच्छा संवर्तते भृशं ॥ स्मरणं तु चिकीर्षामो न तु पांडव दर्शनं ॥ २० ॥ न चानार्य समाचारः कश्चित्तत्र भविष्यति ॥ न
च तत्र गमिष्यामो यत्र तेषां प्रतिश्रयः ॥ २१ ॥ वैशंपायन उवाच एवमुक्तः शकुनिना धृतराष्ट्रो जनेश्वरः ॥ दुर्योधनं सहामात्यमनुजज्ञेन कामतः ॥ २२ ॥
अनुज्ञातस्तु गांधारिः कर्णेन सहितस्तदा ॥ निर्ययौ भरत श्रेष्ठो बलेन महता वृतः ॥ २३ ॥ दुःशासनेन च तथा सौबलेन च धीमता ॥ संवृतो भ्रातृभिश्चान्यैः स्त्रीभि
श्चापि सहस्रशः ॥ २४ ॥ तं निर्यातं महाबाहुं द्रुपद्वैत वनं सरः ॥ पौराश्चानुययुः सर्वे सह दारा वनं च तत् ॥ २५ ॥ अष्टौ रथसहस्राणि त्रीणि नागा युतानि च ॥ पत्तयो
बहुसाहस्राहयाश्च नवतिः शताः ॥ २६ ॥

षितो हीति ॥ १३ ॥ १४ ॥ उद्विग्न वास इति वनवासेनोद्विग्नेषु पांडवेषु विश्रंभास्तत्प्रतापेनास्मान् बाधिष्यंत इति विश्वासाद्यो भवतां वासः स दुःखं दुःखदो भविष्यति पूर्वापकृते विश्वा सो न कर्तव्य इत्यर्थः ॥ १५ ॥
पक्षांतरमाह अथवेति ॥ १६ ॥ १७ ॥ द्वयमपि दूषयति धर्मज्ञ इत्यादिना ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥